

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 18C/204/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212214428
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Miková
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2014:7212214428.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Alenou Mikovou vo veci Ž. R. T. Č. O., D..O..M., L. XXX, G., Č., W.: XX XXX XXX, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO 36 613 843 proti Ž. O. T., L.. XX. X. XXXX, P.. J. X. XX, D. L. J., za účasti vedľajšieho účastníka Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS Prešov, zast. JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Nám. SNP 7, Stropkov v konaní o zaplatenie XXX.XXX,XX Q. D. G..

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu XXX.XXX,- Q. D. Ú. X. M. E. E. XX,X% O. X. K. D. M. XX. X. XXXX K. XX. XX. XXXX, E. E. X,XX% O. M. X. X. XXXX K. XX. X. XXXX, E. E. X,X% O.L. M. X. X. XXXX K. XX. XX. XXXX, E. E. X% O. M. X. X. XXXX K. XX. X. XXXX, E. E. X,XX% M. X. X. XXXX K. XX. X. XXXX, E. E. X,X% O. M. X. X. XXXX K. XX. XX. XXXX, E. E. X,XX% ročne od 1. 1. 2013 až do zaplatenia, všetko do 20 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

Žaloba sa v prevyšujúcom rozsahu pohľadávky zamietá.

Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške XX eur predstavujúce náhradu zaplateného súdneho poplatku v prospech zástupcu žalobcu v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

Vedľajší účastník nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania zo dňa 18. 5. 2012 žalobca žiadal, aby súd žalovanej uložil povinnosť na zaplatenie D. XXX.XXX,XX Q. S. Ú. X. M. X. D. XXX.XXX,XX Q. E. E. X,X% O. X. M. M. XX. X. XXXX K. XX. XX. XXXX, E. E. X% O. M. X.X.XXXX K. XX. X. XXXX S. Ú. X. M. X. D. XXX.XXX,XX Q. E. E. X,XX% O. X. M. M. X. X. XXXX S. K. X.. X. Ž. E. X. X. M. D. Ú. Č.. XXXXXXXXXXXX A. D. Č. D. S..D.. G., Č. K. XX. XX. XXXX, L. X. T. J. Ž. G. Ú. E. E. XXX.XXX Q.. Pohľadávku z uvedenej zmluvy postúpil pôvodný veriteľ žalovanej na žalobcu, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 25. 8. 2009 v súlade s ust. § 524 Obč.zák..

Žalovaná sa v zmluve zaviazala splácať úver v pravidelných mesačných splátkach 4.XXX Q. D. D. G. D. K. XX. X. XXXX S. D. G. D. E. D. X.XXX,XX Q. dňa 16. 12. 2013. Žalovaná však uhradila len prvú splátku úveru, svoju povinnosť na riadne a včasné splácanie dlhu porušila, v dôsledku čoho došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru ku dňu 15. 6. 2008.

Pohľadávka voči žalovanej žalobca špecifikoval ako neuhradený zostatok úveru vo výške XXX.XXX Q., E. D. XX.XXX,XX Q. X. Ú. X. Ú. E. E. XX,X% O. X. M. M. XX.XX.XXXX K. XX. X. XXXX, E. E.T. XXX,XX Q. X. G. X. A. (G. D. T. K. XX. X. XXXX), E. Y. XXX Q. W. M. G. X. D. Ú. (G. D. XX. X. XXXX), E. D. XX.XXX,XX Q. J. E. Ú. X. M.Š. K. E. X. E. E. XX,X% O. X. M. D. D. XX. X. XXXX, XX. X. XXXX, XX. X. XXXX, XX. X. XXXX X. M. M. XX. X. XXXX K. XX. X. XXXX, S. L. M. XX. X. XXXX K. XX. X. XXXX J.

Ú.O. X. M. XX,X% O. E. X. D. XXX.XXX,XX Q.. V. Č. XXX.XXX,XX Q. zahrňovala neuhradený zostatok úveru, úroky z úveru a poplatky za upomienky.

Vo vzťahu k námietke premlčania vznesenej žalovanou a vedľajším účastníkom žalobca uviedol, že úverový vzťah žalovanej a právneho predchodcu žalobcu vyplýva zo záväzkového vzťahu upraveného ustanoveniami Obchodného zákonníka, ktorý upravuje štvorročnú premlčaciu lehotu. Ustanovenie o premlčaní v Občianskom zákonníku pritom nie je ustanovením smerujúcim k ochrane spotrebiteľa, preto na otázku premlčania nie je dôvod aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutia českých a slovenských súdov vychádzajúcich zo záveru, že v prípade úverovej zmluvy, ktorá je absolútnym obchodným vzťahom, je potrebné aj otázku premlčania posudzovať podľa ustanovení Obchodného zákonníka (KS Ústí nad Labem 69 IC 1303/10, Vrchní soud v Praze 69ICm 1303/10, NS SR 6MCdo 4/12, KS v Banskej Bystrici 15Co 132/13).

Na preukázanie svojho nároku žalobca predložil zmluvu o postúpení pohľadávky, zmluvu o úvere uzavretú so žalovanou, všeobecné obchodné podmienky, prehľad splátok dlhu zo zmluvy o úvere, výzvy adresované žalovanej na úhradu dlhu ako aj vyhlásenie a oznámenie predčasnej splatnosti úveru, výpis histórie účtu žalovanej preukazujúci rozsah poskytnutých a uhradených finančných prostriedkov, účtovanie poplatkov a úrokov.

-3-

18C 204/2012-129

Žalovaná uviedla, že dôvodom uzavretia úverovej zmluvy bola snaha o vyrovnanie jej záväzkov v zamestnaní E. Č. O.. Pri uzavretí zmluvy mali spolupôsobiť aj iné osoby, ktoré ale nepozná, a ktorým časť finančných prostriedkov z úveru aj odovzdala. Potvrdila, že zmluvu o úvere uzavrela dobrovoľne, a považovala to za dobré riešenie nepríjemnosti v zamestnaní. Napokon však svoje pracovné miesto stratila, a teda aj príjem, z ktorého by uhrádzala úver. Vzhľadom na čas splatnosti záväzku vzniesla námietku premlčania, keď vychádzala z názoru prezentovaného aj vedľajším účastníkom, že nárok žalobcu sa premlčal v trojročnej premlčacej lehote v roku 2011. Súčasne poukázala na svoju nepriaznivú osobnú a sociálnu situáciu, keď sa stará o zdravotne ťažko postihnutého otca, je nezamestnaná a poberá len dávky sociálnej pomoci a príspevkov na bývanie v úhrnnej výške 118,30 eur. Tvrdené skutočnosti dokladovala potvrdením Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov.

Vedľajší účastník v záujme ochrany práv spotrebiteľa vzniesol námietku premlčania vychádzajúc z názoru, že právo žalobcu na plnenie sa premlčalo podľa ustanovení Občianskeho zákonníka v trojročnej premlčacej lehote. Poukazoval pritom na prednosť špeciálnej právnej úpravy týkajúcej sa ochrany práv spotrebiteľa vychádzajúcej z ustanovení Občianskeho zákonníka, pred právnou úpravou všeobecnou v danom prípade pred ustanoveniami Obchodného zákonníka o premlčaní, ktorý stanovuje všeobecnú štvorročnú premlčaciu lehotu. Aj keď zmluvný vzťah žalovanej vyplýva zo zmluvy o úvere podľa Obchodného zákonníka, pokiaľ ide o posudzovanie otázky premlčania, je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka ako zákona lex specialis.

Právomoc súdu na konanie je daná Nariadením rady (ES) č. 44/01. Podľa ustanovenia článku 16 bod 2 Nariadenia rady (ES) č. 44/01 druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

Pri aplikácii noriem hmotného práva na záväzkový vzťah účastníkov konania súd vychádzal z článku 3 a článku 6 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES č. 593/08 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I). Vzhľadom na charakter zmluvy účastníkov konania, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou, voľbu práva obsiahnutú v zmluve o spotrebiteľskom úvere a skutočnosť, že veriteľ poskytoval plnenie podľa zmluvy na území, kde mal sídlo, sa právny vzťah riadil právnym poriadkom Českej republiky.

Právna úprava spotrebiteľských vzťahov podľa právneho poriadku Českej republiky v ustanoveniach dotknutých charakterom zmluvného vzťahu žalobcu, právneho predchodcu žalobcu a žalovanej, zabezpečuje rovnaký rozsah ochrany práva spotrebiteľa, ako je to v prípade právneho poriadku Slovenskej republiky, na území ktorej má žalovaná ako spotrebiteľ tč. obvyklý pobyt.

„ D. M. Ú. Č.. XXXXXXXXXXXX“ J. A. C. G. G. Ž. Č. D. S..D.. S. Ž. K. XX.XX.XXXX E. D. D. A. §. XXX S. L.. M. X. (X.. Č.. XXX/XX D..) M. X. o úvere. Na zmluvný

vzťah sa súčasne vzťahovali ustanovenia zákona č. 321/01 Sb. o niektorých podmienkach sjednávani spotrebiteľského úveru.

Podľa bodu 1. zmluvy žalobca poskytol žalovanej J. Ú. E. E. XXX.XXX Q. L. Č. Ú. XXXXXXXXXXXX/XXXX D. P. Č. K. XX. XX. XXXX. Ž. Ú. Č. K. XX. XX. XXXXX.

V bode 10. zmluvy účastníci dohodli úročenie úveru pevnou úrokovou sadzbou vo výške 12,6% ročne. Celková výška úveru bola určená v sume XXX.XXX,XX Q.. G. J. X. X. Ž. C. Ú. A. E. XX. D. E. E. X.XXX Q. C. vždy do 15. dňa v mesiaci so splatnosťou prvej splátky 15. 1. 2008 a poslednou splátkou dňa 16. 12. 2013 vo výške 3.XXX,XX Q.. G. D. D. Ú. G. X.XXXCZK X. E. Ž. M. Ú. S. G. XX Q. mesačne za správu úverového účtu splatný v termíne splatnosti splátky.

Veriteľ tiež s dlžníkom (žalovanou) v bode 8. zmluvy dohodol, že v prípade omeškania s úhradou splátky alebo v prípade predčasnej splatnosti celého dlhu podľa bodu 9. zmluvy, je veriteľ oprávnený žiadať úrok z omeškania v hodnote úrovej sadzby podľa zmluvy zvýšenej o 10%.

Podľa bodu 9. zmluvy, v prípade porušenia povinnosti žalovanej vyplývajúcej zo zmluvy o úvere, kam patrilo aj riadne a včasné uhrádzanie splátok úveru, bol veriteľ oprávnený vyhlásiť pohľadávku z poskytnutého úveru za splatnú ku dňu uvedenému v oznámení.

Potom, čo sa žalovaná dostala do omeškania s úhradou splátok z úveru a napriek výzve dlh neuhradila, žalobca vyzval žalovanú ku dňu 15. 6. 2008 na zaplatenie celej aktuálne zostávajúcej čiastky z úveru zahrňujúcej tiež príslušenstvo a poplatky spojené s poskytnutím úveru.

Na základe „smlouvy o postoupení pohľadávek“ zo dňa 25. 8. 2009 sa žalobca stal novým veriteľom pohľadávky voči žalovanej z vyššie uvedenej zmluvy o úvere. Podľa prílohy k zmluve o postúpení, pohľadávka pozostávala zo zostatku na W. XXX.XXX,XX Q., G. XXX Q. S. Ú. X. M. XX.XXX,XX Q..

V danom prípade žalovaná vystupovala v záväzkovom vzťahu ako fyzická osoba nepodnikateľský subjekt a veriteľ (Č. D. S..D..) naopak poskytoval úver v súvislosti s výkonom svojej podnikateľskej činnosti. Preto sa zmluva účastníkov radí svojím charakterom medzi zmluvy spotrebiteľské, za ktorú sa podľa ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníku považuje zmluva kúpna, zmluva o dielo, prípadne iné zmluvy, pokiaľ zmluvnými stranami sú na jednej strane spotrebiteľ a na druhej strane dodávateľ. Za dodávateľa sa považuje osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy koná v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy nejedná v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti alebo v rámci samostatného výkonu svojho povolania.

Zmluva uzavretá účastníkmi konania obsahovala podstatné náležitosti zmluvy o úvere, v súlade s ust. § 497 Obch. zák.

Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky (§ 497 Obch. Zák.).

Od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dohodnutej výške, inak v najvyššej prípustnej výške určenej zákonom alebo na základe zákona. Ak nie sú takto úroky určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v dobe uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky vo výške najvyššej prípustnej (§ 502 ods. 1 Obch. zák.). Záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak majú byť poskytnuté peňažné prostriedky, vrátené v splátkach sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky (503 ods. 1, veta prvá ods. 2 Obch. zák.).

Podľa § 506 Obch. zák., ak je dlžník v omeškani s vrátením dlhu alebo viacerých splátok alebo jednej splátky dlhšie než 3 mesiace, veriteľ má oprávnenie od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú čiastku aj s úrokmi.

Zmluva spĺňala aj podmienky vymedzené ustanoveniami zákona č. 321/01 Sb. o niektorých podmienkach sjednávania spotrebiteľského úveru, podľa ktorého sa za spotrebiteľský úver považovalo poskytovanie peňažných prostriedkov alebo odložená platba napr. vo forme úveru, pôžičky alebo kúpy prenajatej veci, za ktoré je povinný spotrebiteľ platiť (§ 2 písm. a/ zák. č. 321/01 Sb.). Zmluva obsahovala náležitosti vyžadované pre jej platnosť ustanovením § 4 zák. č. 321/01 Sb., teda určenie ročnej percentuálnej miery nákladov, celkovú výšku úveru, výšku a počet splátok, určenie poplatkov, ktoré mala žalovaná uhrádzať.

Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania, súd sa prednostne zaoberal jej dôvodnosťou. V zmysle ust. § 261 ods.3 písm. d/ Obch. zákonníka, právny vzťah zo zmluvy o úvere je tzv. absolútnym obchodom, tj bez ohľadu na právnu povahu zmluvných strán sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka. Vzhľadom na povahu zmluvy, ktorá je v tomto prípade tiež zmluvou spotrebiteľskou, sa na posudzovanie nárokov z nej plynúcich vzťahujú aj všetky tie ustanovenia, ktoré sa dotýkajú zvýšenej ochrany práv spotrebiteľa (napr. § 51a -§ 71 Obč. zákonníka, zák.č. 321/01 Sb, ..). Inštitút premlčania však nepredstavuje osobitný prostriedok ochrany spotrebiteľa, ale uplatňuje sa všeobecne bez ohľadu na právnu povahu strán záväzkového vzťahu.

Podľa ust. § 101 Obč. zák. pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Obchodný zákonník (zák.č. 513/91Sb.) upravuje premlčanie vo všeobecných ustanoveniach a určuje premlčaciu dobu štvorročnú (§397 Obch.zák.).

Len odlišná (kratšia) doba premlčania upravená v Občianskom zákonníku, neznamená, že ide o ustanovenie lex specialis vo vzťahu k úverovej zmluve ako absolútnemu obchodnému vzťahu, keďže za opačnej situácie, ak by veriteľom zo záväzkového vzťahu upraveného Obchodným zákonníkom bola žalovaná, tento poskytuje na uplatnenie práv žalovanej dlhšiu premlčaciu dobu. Z dôvodu, že Obchodný zákonník obsahuje úpravu premlčania, pričom zmluva o úvere sa podľa ust. §261 ods. 3 Obch. zák. spravuje Obchodným zákonníkom, nie je dôvod aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o premlčaní. Na aplikáciu ustanovení Obchodného zákonníka o premlčaní na vzťahy vznikajúce zo zmluvy o úvere

-6-

18C 204/2012-132

odkazuje aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 6 MCdo 4/12 z 27.3.2013, ako aj Nejvyššího soudu ČR 32 Cdo 3337/10 z 24. 7. 2012.

V prípade práva na plnenie záväzku beží premlčacia doba odo dňa, keď mal byť záväzok splnený alebo sa malo začať s jeho plnením (doba splatnosti) (§392 ods. 1, veta prvá Obch.zák.) Právo na splnenie povinnosti druhej strane nezaniká, nemôže však byť priznané alebo uznané súdom, ak povinná osoba namietne premlčanie po uplynutí premlčacej doby (§388 ods. 1 Obch.zák.).

Žalobca uplatnil nárok na súde dňa 18. 5. 2012, námietka premlčania je tak dôvodná vo vzťahu k všetkým nárokom, ktoré sa stali splatnými do 18. 5. 2008. Z dôvodu vznesenej námietky premlčania, žalobcovi nemožno priznať právo na zaplatenie neuhradených splátok splatných XX.X.XXXX,XX.X.XXXX,XX.X.XXXX, XX. X. XXXX (X Z. X.XXX Q.), Q. A.(XXX,XX Q.), G. X. E. Ú. (XXX Q.), S. S. Ú. X. Ú. X. X. K. D. E. K. XX.X.XXXX (XX.XXX,XX Q.) a úrokov z omeškania z týchto dlžných splátok.

E. X. D. G. Ú. XXX.XXX Q., G. X. Ž. A. D. X.XXX Q. S. O. G. L. (D. XX.XXX Q., G., A., Ú. X. Ú.), Ž. E. G.Á. L. X. W. E. E. XXX.XXX Q.. E. L. D. E. Ú. X. M., G. T. M. P. Ú. X. M. E. E. XX,X% X. A. D. X. M. M. XX. X. XXXX K. XX. X. XXXX, ktoré žalobca žiadal priznať v uvedenej výške odkazom na dohodu v zmluve o úvere. Za čas od 26. 8. 2009 žalobca uplatňoval úroky z omeškania v zhode so zákonnou úpravou nar. vl. ČR č. 142/94 Sb.

Podľa ust. § 369 ods. 1 Obchod. zákonníka ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti a nie je dohodnutá sadzba úrokov z omeškania, je dlžník povinný platiť z nezaplatenej čiastky úroky z omeškania určené v zmluve inak určené predpismi práva občianskeho.

Podľa ust. § 265 Obch. zák. výkon práva, ktorý je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, nepožíva právnu ochranu.

Podľa ust. §56 ods. 1 Obč. zák. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať dohody, ktoré v rozpore s požiadavkou dobrej viery znamenajú na ujmu spotrebiteľa značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán.

Podľa ust. § 3 Obč. zák. výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.(§39 Obč. zák.)

Žalobca si uplatňoval právo na úroky z omeškania vo výške 22,6% ročne, ktorú dohodu o úrokoch z omeškania súd vyhodnotil ako neplatnú pre rozpor so zásadou dobrých mravov ako aj zásadou poctivého obchodného styku. Uvedené úroky o viac ako 50% prekračujú priemernú úrokovú sadzbu (10%) platnú pre spotrebiteľské úvery poskytované bankami v Českej republike v čase vzniku zmluvy, predstavujú tiež dvojnásobné navýšenie pôvodnej úrokovej sadzby dohodnutej k úveru a sú

-7-

18C 204/2012-132

nepomerne aj výhode, ktorá pre veriteľa z úveru plynula, keď A. G. X. Ú. D. S. K. G., C. Ž. X. G.W. D. XXX.XXX Q. E. D. M. XX% E. (Q. E. Ú. XXX.XXX,XX Q.). X. P. M. K. M. Ú. X. M. XX,X% O. G. L. E. G. E., zneužívajúceho závislosť dlžníka, preto je tento právny úkon neplatný (§39 Obč. zák., § 265 Obch. zák.).

Pretože žalovaná je v omeškaní s plnením peňažného záväzku 179.995 CZK, vznikla jej povinnosť platiť úroky z omeškania v súlade s ustanovením § 369 Obch. zák., ktorých výška zodpovedá občianskoprávnej úprave. V danom prípade zohľadňujúc začiatok omeškania, ktorým je deň 16. 6 2008, kedy nastala splatnosť celého dlhu z úveru, výška úrokov z omeškania vyplýva z Nariadenia vlády ČR č. 142/94 Sb. v znení účinnom do 31. 06. 2010, a zodpovedá ročne výške repo sadzby stanovenej Českou národnou bankou (ČNB) zvýšenej o 7%-álnych bodov. V každom kalendárnom polroku, v ktorom trvá omeškanie dlžníka výška úrokov z omeškania je závislá na výške repo sadzby stanovenej ČNB a platnej pre prvý deň príslušného kalendárneho polroka.

V zhode s citovanou právnou úpravou boli žalobcovi priznané tiež úroky z omeškania ako vyplývajú z výroku rozhodnutia.

Zamietavý výrok sa týka nároku žalobcu vo vzťahu ku ktorému bola dôvodne vznesená námietka premičania, ako aj príslušenstva pohľadávky, ktoré bolo uplatnené v rozpore so zákonom.

Výrok o trovách konania vyplýva z ustanovenia § 150 Obč. súd. por., podľa ktorého, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Podľa ust. § 142 ods. 2 Obč. súd. por., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Žalobcovi vznikli v konaní trovy spojené so zaplatením súdneho poplatku XXX R., G. X. D. P. E. L. P. G. X. E. E. X.XXX,XX R.. So zreteľom na čiastočný úspech žalobcu v spore, jeho právo na náhradu trov konania by zodpovedalo 34% všetkých trov (úspech 67%, neúspech 33%). V danom prípade pri rozhodnutí o trovách konania súd vzal na zreteľ nepriaznivú sociálnu situáciu na strane žalovanej, ktorá je nezamestnaná, zabezpečuje starostlivosť o zdravotne ťažko postihnutého rodiča, a jej príjmom sú len dávky sociálnej pomoci. Za týchto okolností súd považoval za zodpovedajúce spravodlivému usporiadaniu pomerov priznať procesne úspešnému žalobcovi právo na náhradu vzniknutých trov len v minimálnom rozsahu 30 eur, berúc na zreteľ aj právnu povahu žalobcu a predmet jeho podnikania, keď možno vychádzať z predpokladu, že nepriznanie náhrady trov vzniknutých v rámci súdneho konania neznamená podstatný zásah do majetkovej situácie žalobcu, no naproti tomu zásadne ovplyvní schopnosť žalovanej uhrádzať ostatné existujúce záväzky.

Vzhľadom k tomu, že žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalovanej, náhrada trov nepatrí ani vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupoval na strane procesne neúspešného účastníka konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od doručenia na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom Okresného

súdu Košice II, v troch vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v a kom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. /§ 205 ods.

2, 3 OSP/.